

[Løvlig Simonsen]

diskussionen væk fra fosfor, hvor også nitrat kom ind på samme niveau. Det gjorde det ikke i 1987. Man kan vælge, det er da helt klart. Men den, der vælger forkert, kan ikke gå tilbage til udgangspunktet. Så jeg synes faktisk, vi skulle lade dette komme miljøet til gode. Når jeg siger det, er det da selvfølgelig, fordi det efter min opfattelse kan gennemføres på en måde, som i og for sig giver en bedre mulighed for landbruget til at forny sig. Og se, det er jo også tiltrængt. Man lader selvfølgelig i en sådan debat som i dag mange forskellige synspunkter komme ind i billedet.

Jeg gennemgik i min ordførertale de forskellige styringsmidler, der er, og de skal alle sammen anvendes. Men man kan ikke som regeringen på forhånd vælge nogle fra og så tro, at man slipper godt fra det. Den går ikke.

Mejdahl (V):

Der er et stykke vej fra den virkelighed, som vi vil regulere, og så til den snak og til mange af de synspunkter, som er blevet sluppet løs fra denne talerstol i dag. Men sådan er det jo tit.

Det, vi skal lægge mærke til, og det, som jeg godt vil gøre mine ordførerkolleger opmærksom på, er den voksende forståelse, der er i landbruget for i stigende omfang at tage hensyn til miljøet, som også handlingsplanen lægger op til. Det er den første og vigtigste forudsætning for, at vore hensigter kan føres ud i livet på en god måde. Vi gør klogt i at tage hensyn hertil. Vi kommer længst i samarbejde og i gensidig forståelse med landbruget. Hellere gå med mindre skridt, når man bare går den rigtige vej, end at snuble, fordi man forcerer tempoet. Landmændene er indstillet på og har vilje til at opnå de opstillede reduktionsmål, når blot de får den fornødne tid til det.

Jeg håber, at også det hensyn vil præge udvalgsarbejdet. Jeg vil i hvert fald gerne på Venstre vegne bidrage hertil.

Gade (SF):

Jeg synes nu nok, det er stærkt nok at tale om en forceret udvikling, når vi ved, hvilket tidsperspektiv og hvor mange år vi har talt om det i.

Jeg vil godt sige om landbrugsministerens svar, at jeg synes, der var meget bragesnak i det. Jeg tror da, det ville være klogt at sende det ud til Venstres tillidsmænd, for så ved de, at der virkelig er én, der kæmper for sagen. De skal

nok ikke læse det så grundigt igennem, fordi der vel ikke er så meget indhold i det. Det, jeg tænker på, er de overordnede betragtninger om, at man ikke vil styre landbruget stramt. Det skal man høre fra en landbrugsminister, som næsten hver måned tager til ministermøder i EF og vedtager den ene mærkelige regel efter den anden. Pyt med det.

Det vigtige problem, som jeg synes ministerens svar afslørede, var, at regeringen og landbrugsministeren ikke har forstået, at et grundlæggende problem i den landbrugspolitik, og dermed i EF's landbrugspolitik, vi har ført indtil nu, er, at den offentlige støtte via prispolitikken osv. har fremmet en produktion, som har ført til større miljøødelæggelser, end vi ellers ville have haft. EF's landbrugspolitik er skurken i det. Derfor er det bragesnak, når ministeren fører et synspunkt frem om, at landbruget kan klare sig uden offentlig støtte, og at det har en relation til det her. Nej, sandheden er, at det er regeringen, der har kæmpet for og forsvaret et system, hvor den offentlige støtte er blevet brugt til at ødelægge miljøet. Det er virkeligheden. Det er ikke et spørgsmål om offentlig støtte eller ikke offentlig støtte. Sagen er, at ministeren har ansvaret for en landbrugspolitik, en prispolitik i EF, som har ført til, at vi har flere miljøproblemer, end vi ville have haft, hvis vi ikke havde haft en sådan kunstig og statsstøttet ordening.

Hovedproblemet i vores diskussion her er, at man udskyder et resultat til langt ud i fremtiden. Det andet er, at vi ingen sikkerhed har for, at det sker.

Udskydelsen giver også et problem for miljøministeren internationalt. Miljøministeren har på Danmarks vegne bundet os til at halvere udledningerne inden 1995. Det er da underligt, at det ikke betyder noget i redegørelsen her. Jeg mener da, at der må sendes et eksprestelegram til alle landene rundt om Nordsøen og Østersøen om, at den danske regering nu er i gang med at lægge en ny politik frem, hvor man ikke agter at overholde de forpligtelser, man er gået med til om halvering af udledningerne inden 1995. Eller har man helt glemt det i Landbrugsministeriet, da man udformede denne plan?

Jeg er lidt forvirret, og det vil jeg gerne have lidt afklaring på i dag. Jeg mener i hvert fald ikke, at vi kan tillade os nu at lægge en politik frem, som frigør os for de erklæringer, vi er gået med til internationalt.